

De waarheid en uitwerkselen van het Evangelie.

<https://hdl.handle.net/1874/355369>

ge

4

DE
WAARHEID EN UITWERKSELEN
VAN HET
EVANGELIE.

[21]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

Vrienden en Landgenooten!

Gij hebt u lang beroemd op den naam: *Christen!* De bijbel, de bijbel is uw godsdienst geweest; uwe wijsgeeren hebben denzelven verdedigd; uwe martelaren hebben voor denzelven gebloed; hij is de steun der grijsheid, de leidsvrouw der jeugd, de troost der zieken en de hoop der stervenden geweest. Nogtans zijn er menschen wreeder dan de boozen die u uw dagelijksche brood ontrooven, welke u dezen hemelschen schat zouden willen ontnemen. Maar wilt gij, kunt gij er afstand van doen? Kunt gij, schuldige en sterfelijke schepselen die gij

zijt, kunt gij afstand doen van dat Woord, hetwelk u zegt: » *Zoo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een iegelijk die in Hem geloofd niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe?* »

Kunt gij dien Zaligmaker verzaken, die zegt: » *Ik ben gekomen opdat gij het leven moogt hebben, ik ben gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was?* » Wat gevoelt gij bij het graf uwer dierbaarsten aardsehen troost, wanneer deze woorden worden uitgesproken: » *Ik ben de opstanding en het leven?* » kunt gij afstand doen van de hoop, welke zij u geven? Kan, in oogenblikken van lijden en ziekte, eenigen troost, dien troost evenaren welke hij u verzekert dat, » *gelijk een vader zich ontfermt over zijne kinderen, alzoo ook de Heer zich ontfermt over degenen, die Hem vreezen?* » Ziet rondom u en slaat de ellende gade, door onbestuurde driften en ongetoomde lusten veroorzaakt; en kunt gij afstand doen van dat Hemelsche Boek, hetwelk den leeuw in een lam verandert, hetwelk u leert alle boosheid af te leggen, vriendelijk en zachtmoedig te zijn, de een den anderen vergevende, den Heer uwen God lief te hebben met uw gansche hart, en uwen naasten als u zelven? Dit is de taal des Bijbels van welken sommigen u aansporen afstand te doen. Zij zeggen u, dat het onwaarheid is; maar is er iets in het Evan-

gelie dat naar eene kunstig verdichte fabel gelijk? Kunt gij veronderstellen dat de Apostelen de geschiedenis van Jezus verzonnen hebben? Kunt gij gelooven, dat zij leugenaars zijn, wanneer zij verklaren: » *Hetgeen wij gezien hebben met onze oogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben van het woord des levens, dat verkondigen wij u!*” Indien de geschiedenis valsch ware geweest, zoude Petrus dan gewaagd hebben om in de tegenwoordigheid van al de Joden te verklaren: » *Dezen Jezus heeft God opgewekt waarvan wij allen GETUIGEN zijn?*” En zij maakten de waarheid niet alleen bekend, maar deden wonderen om dezelve te bewijzen; en deze wonderen werden niet in eenen hoek, maar ten aanzien van de geheele wereld, ten aanzien van vijanden verrijgt. Zouden zij geleden en hun leven afgelegd hebben tot verdediging van iets, hetwelk zij wisten dat valsch was? Ware het een verdictsel geweest, zouden niet zij en hun verhaal verloren zijn gegaan? Kunt gij hunne schriften, zoo vol godsvrucht, eenvoudigheid en menschenliefde, lezen en denken dat zij valsche getuigen Gods zijn?

Leest het *leven van Jezus*. Volgt Hem van Zijne kribbe, tot Zijn kruis en het graf, en zeg dan: » *Is deze niet de Christus?*”

Bij zijne geboorte waren engelen Zijne *getuigen*; zij bragten de blijde tijding uit den Hemel

en zongen: » *In den mensch een welbehagen.*” Terwijl de Zoon van God als een kind op aarde lag, was Zijn getuigenis daarboven; want er verscheen eene vreemde nieuwe ster, die Zijne *getuige* was in den Hemel. De wijzen uit het oosten waren Zijne getuigen, toen zij van verre kwamen, en hunne geschenken, goud, wierook en myrrre, aan Hem als den Koning der Joden toebragten. Simeon en Anna getuigden in den tempel door den geest der voorzegging, van het Heilige kind Jezus; en de leeraars die Hij, twaalf jaren oud zijnde, ondervraagde, waren Zijne getuigen dat er iets meer was in Hem, dan in den mensch. Bij Zijnen doop getuigden de Vader en de Geest van den Zoon Gods; zij maakten aan de wereld bekend dat deze de Messias was; de Vader, door eene stem uit den hemel, zeggende: » *Deze is mijn geliefde Zoon, in welken ik Mijn welbehagen heb,*” en de Geest door op Hem neder te dalen gelijk eene duif. Zijn leven was een leven van wonderen, en elk van dezelve *getuigde* van de waarheid Zijner zending, en van de goddelijkheid Zijner leer. Elk blind oog dat Hij opende, zag en getuigde van Jezus. Elken doode dien Hij opwekte, was Zijne getuige. Tot aan het kruis verzelden Hem wonderen, en het graf dat geopend werd, baande eenen weg voor Hem tot Zijns Vaders regterhand,

Die zaligheid, welke de Heer Jezus begon te

verkondigen, werd naderhand bekend gemaakt door degenen, die Hem gehoord hadden, God zelve hun getuigen gevende, door teekenen en wonderen.

Beschouwt het karakter van Jezus. Is er iets in Hem dat naar eenen bedrieger gelijkt? *Nooit heeft een mensch alzoo gesproken.* Leest deze goedertierende woorden: Jes. LXI vs. 1 en 2. *«De Geest des Heeren Heeren is op mij, omdat de Heere mij gezalft heeft, om eene blijde boodschap te brengen, den zachtmoedigen; Hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangnisse. Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren en den dag der wrake onzes Gods; om alle treurigen te troosten.»* Met regt kon Hij zeggen: *«Heden is de Schrift in uwe ooren vervuld.»* Welke was Zijne taal tot den vermoeiden en zwaar belasten zondaar? — *«Komt tot Mij en ik zal u ruste geven; die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Mijnen vrede laat Ik u, Mijnen vrede geve Ik u: uw hart worde niet ontroerd, noch zij niet versaagd.»* Tot de armen, zeide Hij: *«Zalig zijn de armen, want hunner is het Koninkrijk der Hemelen; zalig zijn die hongeren want zij zullen verzadigd worden: hij die tot Mij komt zal geenszins hongeren, en die in Mij geloofst zal niet meer dorsten.»*

» *In de wereld zult gij verdrukking hebben maar hebt goeden moed: Ik heb de wereld overwonnen.*» Wanneer de lammen, de blinden en de dooven, zich om Hem schaarden, ging Hij dan van hen weg? Neen! Hij was de goede heelmester: Hij had medelijden met hen, en genas hen allen; Hij weende met de weenenden. Toen Hij de arme weduwe ontmoette, die haren eenigen zoon naar het graf volgde, had Hij medelijden met haar, en zeide: » *ween niet,*» en Hij wekte den jongeling op, en gaf hem aan zijne moeder terug. — *Hij ging het land door goed doende.*

Welke was de inborst die Jezus aan den dag legde? Hij was zacht en nederig van harte. Wanneer Hij gescholden werd, schold Hij niet weder, Zijne taal was: » *Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.*» Hij waschte de voeten Zijner discipelen, en zeide toe: » *Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat gelijk Ik u gedaan heb, gij elkanderen doen zult.*»

In welke schoone gelijkenissen leert Hij u het mededoogen van uwen Hemelschen Vader? Leest de gelijkenissen van het verlorene Schaap, en van den verlorenen Zoon, en gij zult zeker zeggen: » *Ik zal opstaan en tot mijnen Vader gaan.*» Leest die van den Phariseër en den Tollenaar, en leert u te schamen over iedere vonk van hoogmoed in uw hart.

Zoo leefde Jezus en dus leerde Hij; vergezelt Hem naar het kruis, en ziet hoe Hij stierf.

Leest Zijne laatste afscheidsrede aan Zijne discipelen; waarlijk het hart moet wel verkeerd zijn, hetwelk niet geroerd wordt door Zijne tederheid en liefde. » *Uwe harten worden niet ontroerd. Gij lieden geloofst in God, geloofst ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen, anderszins zoo zoude ik het u gezegd hebben. Ik ga henen om u plaats te bereiden; en zoo wanneer ik henen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zoo kome Ik weder, en zal u tot Mij nemen opdat gij ook zijn moogt daar Ik ben. Niemand heeft grooter liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijne vrienden; gij zijt mijne vrienden zoo gij doet wat Ik u gebiedde. Vader! ik wil dat daar Ik ben, ook die bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij Mijne heerlijkheid mogen aanschouwen.*” Ziet Hem het laatste Passcha met zijne discipelen eten: » *Ik heb grootelijks begeerd dit Passcha met u te eten eer dat Ik lijde.*” Ziet Hem de teekenen van zijnen dood uitdeelen: » *Doet dat tot Mijne gedachtenis.*” Zoo scheidde Hij van zijne vrienden, en ging henen om den bitteren lijdens-beker te drinken. Leest in deze woorden de benaauwdheid zijner ziel, en zijne volkomene onderwerping aan den wil van Zijnen Hemelschen Vader: » *Vader indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan doch niet Mijn maar Uwen wil geschiede!*” Ziet Hem als een Lam ter slachting

geleid, of als de goede schaapherder, Zijn leven stellende voor Zijne schapen, «om uwe overtredingen verwondt, om uwe ongeregtigheden verbrijzelt, opdat gij door Zijne striemen genezen zoudt worden.» Ziet Hem treuren over zondaren, bidden voor Zijne moordenaren, vergiffenis schenken aan den stervenden boeteling, en doen uitroepen: » *Het is volbragt! Vader in Uwe handen beveel ik Mijnen Geest.*» Terwijl gij het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt dus aanschouwt, zijt gij niet gereed om uit te roepen: » *Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de lof, de eer en de heerlijkheid?*» Volgt Hem naar het graf, en ziet de plaats alwaar de Heer ligt » *ziet Hem opstaan uit het graf,*» de eersteling dergenen die ontslapen zijn; en verheugt u in die belofte welke zegt: » *Ik leef, en gij zult leven, Ik vare op tot Mijnen Vader en tot uwen Vader, tot Mijnen God en uwen God.*» Nadat Hij eenigen tijd op aarde vertoefd, met zijne discipelen verkeerdt, hen onderwezen, hun verstand had geopend, opdat zij de Schriften mogten verstaan, en hun den Heiligen Geest beloofd had om hen met kracht van boven te bezielen, leidde Hij hen uit naar Bethanien, » *en Zijne handen opheffende, zegende Hij hen, en als Hij hen zegende, scheidde Hij van hen, en werd opgenomen in den Hemel.*»

En nu mijne vrienden, wat dunkt u van

Jezus? Wordt gij in verzoeking gebragt Hem te verlaten? Hij zegt tot u, zoo als Hij tot Zijne discipelen zeide: » *Wilt gij ook niet henen gaan?* » Antwoorden uwe harten niet: » *Heer tot wien zullen wij henen gaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.* » Neen wij willen u niet verlaten: ofschoon de leer van het kruis sommigen eene ergernis en anderen eene dwaasheid is; wij achten het de kracht Gods en de wijsheid Gods. — Gezegende Jezus! Gij zijt de zon der gerechtigheid, wij willen het licht niet voor de duisternis verlaten: wij gevoelen onze schuld, en wij behoeven zulk eenen Hoogepriester om ons met God te verzoenen. Onze bedorvene natuur behoeft den heiligmakenden invloed uwer genade; onze zwakke natuur heeft den bijstand van uwen goeden Geest noodig; onze sterfelijke natuur behoeft al de hoop, die Gij ons op het leven en de onsterfelijkheid gegeven hebt! Neen wij kunnen U niet verlaten, onder alle de zorgen en verzoekingingen dezer wereld willen wij op U zien, die het kruis verdragen en de wereld overwonnen hebt. Gij zijt de overste leidsman onzer zaligheid, en door uwe genade zullen wij U volgen tot dat wij zullen overwonnen hebben en met U gezeten zijn op uwen troon, gelijk Gij overwonnen hebt en gezeten zijt met uwen Vader op Zijaen troon.

Hebt gij nu na de heerlijke beschouwing van

het Evangelie van Christus, hebt gij nu niet voorgenomen aan uwen bijbel vast te houden? Ja, gij hebt besloten den naam van *Christen* te blijven dragen. Maar den naam van Christen kan u niet zalig maken, het Evangelie moet in uwe harten geschreven worden of hetzelfde zal in het leven uw troost en bij het sterven uwe hoop niet zijn. Gij moet het gevoelen als de kracht Gods tot uwe zaligheid. Indien dit Evangelie u vernieuwd heeft in geloof, hoop en heiligheid, indien het uw hart van de aarde naar den hemel gekeerd, en de zondige neigingen uwer natuur onderworpen heeft, zal dit zeker een voldoende bewijs voor uwe ziel zijn, dat dit Evangelie *Goddelijk* is. Waarom hebben zoo velen het Evangelie, hetwelk zij beleden, geschandvlekt? Waarom wenden anderen zich van hetzelfde af en verzaken het? Omdat zij nooit echte Christenen waren; zij gevoelden nooit de kracht van hetzelfde, het Evangelie in uwe harten gewrocht zal uwe beste verdediging zijn tegen de pijlen van het ongeloof.

Welke ook uwe stand in het leven zij, gij kunt er zulken ontmoeten die het Evangelie met verachting behandelen, of pogen hetzelfde door eenen glimlach bij u bespottelijk te maken; zoo zij u vragen mogten: Hoe weet gij dat de Christelijke Godsdienst de ware is? Welk bewijs hebt gij dat dezelve van God kwam? Het zoude in de daad eene gebrekkige verdediging

zijn, zoo gij antwoordet: » Het is de Godsdienst van ons land, en wij werden er in geboren en opgevoed.» Gij moogt dan al niet in staat zijn uwen Godsdienst te verdedigen in de taal der geleerden, gij kunt echter roemen zelfs in het aangezicht der ongeloovigen, en zeggen: » Ik schame mij het Evangelie van Christus niet; want het is mij eene kracht Gods tot zaligheid mijner ziel. Het heeft mijn hart tot berouw gebragt; het heeft mijne zondige natuur veranderd, het heeft mijn geweten onder het gevoel der zonde vertroost en mij eene vaste hoop op vergiffenis geschonken; het heeft den grondslag van het eeuwige leven in mij gelegd; en kan ik om dit Evangelie uitgelagchen of bespot? Ofschoon ik al de moeilijkheden in den bijbel niet kan oplossen, of bewijzen dat ieder woord, elke lettergreep Goddelijk is, zoo ben ik evenwel volkomen verzekerd dat de leer die deze krachtige uitwerking op mijne ziel gemaakt heeft, van God komen moet; op den geest der Schrift en niet op de enkele letter derzelve bouw ik mijne hoop. Ik ben dankbaar voor de geleerdheid met welke mijnen bijbel tegen den aanval der ongeloovigen verdedigd wordt; maar God zij geloofd, mijn geloof en mijne hoop zijn niet gebouwd op bijzondere overzettingen, of enkele teksten, maar op den inhoud en het wezen van het Evangelie: elke vertaling bevat deze

gezegende waarheid, dat: « *Christus Jezus in de wereld kwam om zondaren zalig te maken;* » elke vertaling moedigt mijne hoop aan, en strekt om mijn hart te heiligen.

Al wilde een wijsgeer trachten te bewijzen dat brood niet gezond, of dat water niet dienstig is om den dorst te lesschen, zoo kan ik echter vrijmoedig het gelukkig gebruik beweren dat ik van brood en water maak; want ik word dagelijks door brood gevoed en mijn dorst gedurig door water gelescht. De uitvlugten der redekunst zijn tegen de ondervinding van een' waar Christen, even gelijk pijlen van stroo en stoppelen tegen de schubben van den Leviathan. Neen ik kan niet scheiden van het brood dat het leven aan mijne ziel geeft.

Men zegt mij, dat er verborgenheden in mijne Godsdienst zijn, maar dat verzwakt mijn geloof niet; het rijk der natuur heeft zijne verborgenheden; en waarom zoude het rijk der genade niet sommige leerstukken bevatten die mijne zwakke rede niet volkomen begrijpen kan. Het kind begrijpt niet alles wat door zijnen goeden vader voor zijn toekomend geluk gedaan wordt. Ik ben in de kindschheid van mijn aanzijn, en kan maar weinig weten van God, in de wegen Zijner Voorzienigheid en genade. Doch Hij heeft genoeg geopenbaard om mij van Zijne trouw en liefde te overtuigen, en ik kan mij op mijnen Hemelschen Va-

der verlaten, dat ik al hetgeen ik nu nu niet weet, hierna weten zal. *«Ik weet in wien ik geloofd heb.»*”

Laat ons nu op onszelven terug zien, en welk getuigenis hebben wij gegeven aan den roem van het Evangelie van de waarheid van Jezus Godsdienst? Houdt iemand de waarheid in ongeregtheid? O! dat hij mogt bedenken dat hij een vijand is van het kruis van Christus. Een onheilige volgeling van den heiligen Jezus! — het ware beter een onheilige Heiden te zijn, want het zal zelfs dezulken verdragelijker zijn in den dag des oordeels. Wel mogen wij zeggen: » het is beter voor altijd dien heiligen naam te verzaken dan onwaardig het Evangelie te wandelen;” doch liever zouden wij u tot dien Zaligmaker leiden wiens genadige armen zelfs voor u geopend zijn, Hij wil zelfs den goddeloozen die Hem smaden, vergeven: » *Wascht u, reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen weg, laat af kwaad te doen, leert goed te doen,*” en » *al waren uwe zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.*” Jez. I vs. 16—18. Dan zal er gezegd worden: 1 Cor. VI vs. 11. » *Zoodanigen waren sommigen van u maar gij zijt gewasschen, gij zijt geheiligd, gij zijt geregtvaardigd in den naam van den Heer Jezus, en door den Geest onzes Gods.*” Wilt gij het Evangelie eeren en uitbreiden? Laat dat eeuwige leven hetwelk door

dit Evangelie in uwe ziel gewrocht is, openbaar worden in alle uwe uitwendige gedragingen onder de menschen.

Wanneer de menschen uw geloof en uwe heilige vreeze, uwen ijver voor God, uwe vreugde in Zijnen dienst, uwe vriendelijkheid en zachtmoedigheid jegens uwe natuurgenooten, uwe begeerte naar hunne zaligheid, en uwe gereedheid om uzelfen voor hun belang te verloochenen, zien, zullen zij gewonnen worden voor het geloof aan dezelfde leer, en voor het betrachten derzelfde pligten.

Is het Evangelie het woord des levens voor uwe ziel, houd hetzelfde dan vast; verbindt het aan uw hart: neem het in uwe binnenkamer, en lees het als uw bewijsschrift voor het eeuwige leven; bidt tot dat gij hetzelfde gevoelt, tot dat gij hervormd zijt naar het beeld van Jezus; leg hetzelfde aan den dag door uw leven, door uwe gemoedsgesteldheid, weest gij de verkondigers van Christus, bekend bij alle menschen.
